

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2018r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Herman

Protokolant p.o. sekr. sąd. Paulina Rucka

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Anny Szelugi - Skłodowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 10 stycznia, 2 lutego, 29 marca, 20 kwietnia, 18 maja, 20 czerwca, 29 czerwca, 31 sierpnia, 28 września i 19 października 2018 roku sprawy:

1. K. P. (1), syna Z. i E. z domu N., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 03 do 04 kwietnia 2017r. w L.(...), gm. S., woj. (...), przy użyciu kluczyków znajdujących się we wnętrzu pojazdu zabrał w celu krótkotrwałego użycia samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości 6.000 zł, na szkodę G. S.,

tj. o czyn z art. 289 § 1 k.k.,

II. w okresie od połowy marca 2017 roku do początku kwietnia 2017 roku, z budynku gospodarczego położonego w L., gmina S., woj. (...)- (...), zabrał w celu przywłaszczenia wędkę teleskopową z kołowrotkiem o wartości 350 zł, wędkę teleskopową o wartości 400 zł, dwa kołowrotki o wartości 200 zł każdy, dwie sztuki wędek spinningowych o wartości 350 zł oraz czarną plastikową skrzynkę z przyborami wędkarskimi o wartości 200 zł, powodując łącznie straty o wartości 1700 zł, na szkodę J. P.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

III. w okresie od 24 do 29 czerwca 2017 roku, na terenie działki nr (...) rodzinnych (...) przy ul. (...) w S., woj. (...), po uprzednim wyłamaniu drzwi wejściowych dostał się do wnętrza przyczepy kempingowej, skąd zabrał w celu przywłaszczenia butlę gazową, lewarek hydrauliczny oraz dwa młotki o łącznej wartości 400 zł, na szkodę Z. O.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

IV. w okresie od 26 do 27 lipca 2017r. w L.(...), gm. S., województwo (...), zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym pojazdu o nr rej. (...) i polisą OC, wystawionym na A. F., o wartości 2.500zł na szkodę G. S.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

V. w okresie od 27- 29 lipca 2017r. na ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z K. T., poprzez wygięcie skrzydła drzwi wejściowych, dostali się do wnętrza garażu, skąd zabrali w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) wraz z kluczykami i dowodem rejestracyjnym pojazdu (...) 41 WA i polisą OC, wystawionymi na dane M. F., o wartości 35.000 zł, na szkodę M. F.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

VI. w nocy z 28/29 lipca 2017 r. na ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z K. T., po uprzednim wejściu do niezamkniętego budynku mieszkalnego zabrali w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne w postaci proszków, żeli, kapsulek do prania, o łącznej wartości 3020 zł na szkodę D. G.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

VII. w okresie od 30 do 31 lipca 2017 r. na ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z K. T., zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 900 zł znajdujące się pod ladą baru w lokalu (...), na szkodę firmy (...) w S.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

VIII. w okresie od 30 do 31 lipca 2017r. przy ul. (...) w S., województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. T., po uprzednim uszkodzeniu kłódki oraz wyważeniu wkładki zamka drzwi wejściowych dostali się do kiosku (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne, spożywcze i przemysłowe, pieniądze w kwocie 200 zł, tablet marki H., powodując straty o łącznej wartości 1490,00zł, na szkodę M. P.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

IX. na przełomie lipca i sierpnia 2017 roku, w S., działając wspólnie i w porozumieniu z K. T. po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostali się do wnętrza garażu przy ul. (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia rower górski koloru ciemnego o wartości 300 zł, na szkodę M. S.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

X. w dniu 5 sierpnia 2017r., na ulicy (...) w S., województwo (...), działając wspólnie i porozumieniu z K. T., po uprzednim wypchnięciu do środka skrzydła drzwi balkonowych weszli do pubu (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 90 zł, znajdujące się pod ladą baru lokalu (...), na szkodę firmy (...) w S.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

XI. w okresie od 4 do 7 sierpnia 2017r., na ul. (...) w S., działając wspólnie i porozumieniu z K. T. , po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń okna oraz drzwi, dostali się do wnętrza gabinetu stomatologicznego oraz hotelu (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia laptop m-ki D. ze specjalistycznym oprogramowaniem, kino domowe m-ki D. z głośnikami, pieniądze w kwocie ok. 100 zł oraz dekodery telewizyjny, o łącznej wartości 27 950 zł. na szkodę B. K. i T. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

XII. w dniu 7 sierpnia 2017 roku, na ul. (...) w S., woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. T., po pokonaniu zabezpieczeń poprzez odsunięcie szyby w okienku do wydawania lodów usiłovali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy na szkodę M. W., przy czym zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na brak pieniędzy,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art 279 § 1 k.k.,

XIII. w nocy z 7 na 8 sierpnia 2017 roku w S. przy ul. (...), woj. (...)- (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. T., po wygięciu skrzydła drzwi i wyłamaniu zamków dostali się do wnętrza kiosku z tanią prasą, skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 300 zł na szkodę B. P. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

XIV. w okresie od 7 do 8 sierpnia 2017 r. na ul. (...) w S., województwo (...), działając wspólnie i porozumieniu z K. T., że po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci odsunięcia rolety zewnętrznej i otwarciu okna dostali się do wnętrza baru (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 150 zł oraz napoje o wartości 310 zł o łącznej wartości 460 zł, na szkodę MD. (...),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

XV. w dniu 13 sierpnia 2017r. na ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. T., żądając od J. N. pieniędzy i szarpiąc go weszli do wnętrza pozostającego pod jego dozorem boks garażowego, skąd w wyniku penetracji zabrali dwa telefony komórkowe marki N. i SAMSUNG o łącznej wartości 350 zł, a następnie używając przemocy w postaci uderzenia wymienionego pałką teleskopową w okolice pleców, rękami w okolice głowy oraz kopania nogami po ciele zabrali mu z dłoni telefon komórkowy marki N. o wartości 150 zł, czym działali na szkodę J. N.,

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k.,

XVI. nocą z 13 na 14 sierpnia 2017r. na ul. (...) w S., województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. T., po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi wejściowych poprzez połamanie drewnianych drzwi zewnętrznych oraz wybicie szyby w drzwiach wewnętrznych, wdarli się do wnętrza boks garażowego dokonując jego penetracji czym działali na szkodę J. J. i J. N.,

tj. o czyn z art. 193 k.k.,

XVII. nocą z 13 na 14 sierpnia 2017r. na ulicy (...) w S., województwo (...), używał wobec J. N. groźby bezprawnej, grożąc popełnieniem przestępstwa uszkodzenia jego ciała, pobicia i spalenia mienia, celem wywarcia wpływu na treść jego zeznań opisujących uprzednio dokonane na jego szkodę czyny,

tj. o czyn z art. 245 k.k.

2. K. T., syna W. i M. z domu R., urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

XVIII. w okresie od 27- 29 lipca 2017r. na ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), poprzez wygięcie skrzydła drzwi wejściowych, dostali się do wnętrza garażu, skąd zabrali w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) wraz z kluczykami i dowodem rejestracyjnym pojazdu (...)i polisą OC, wystawionymi na dane M. F., o wartości 35.000 zł, na szkodę M. F.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XIX. w nocy z 28/29 lipca 2017 r. na ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), po uprzednim wejściu do niezamkniętego budynku mieszkalnego zabrali w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne w postaci proszków, żeli i kapsulek do prania, o łącznej wartości 3020 zł na szkodę D. G.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.,

XX. w okresie od 30 do 31 lipca 2017 r. na ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 900 zł znajdujące się pod ladą baru w lokalu (...), na szkodę firmy (...) w S.,

tj. o czyn z art 278 § 1 k.k.

XXI. w okresie od 30 do 31 lipca 2017r. przy ul. (...) w S., województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), po uprzednim uszkodzeniu kłódki oraz wyważeniu wkładki zamka drzwi wejściowych dostali się do kiosku (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne, spożywcze i przemysłowe, pieniądze w kwocie 200 zł, tablet marki H., powodując straty o łącznej wartości 1490,00zł, na szkodę M. P.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

XXII. na przełomie lipca i sierpnia 2017 roku, w S., działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostali się do wnętrza garażu przy ul. (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia rower górski koloru ciemnego o wartości 300 zł, na szkodę M. S.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXIII. w dniu 5 sierpnia 2017 r., na ulicy (...) w S., województwo (...), działając wspólnie i porozumieniu z K. P. (1), po uprzednim wypchnięciu do środka skrzydła drzwi balkonowych weszli do pubu (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 90 zł, znajdujące się pod ladą baru lokalu (...), na szkodę firmy (...) w S.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXIV. w okresie od 4 do 7 sierpnia 2017r., na ul. (...) w S., działając wspólnie i porozumieniu z K. P. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń okna oraz drzwi, dostali się do wnętrza gabinetu stomatologicznego oraz hotelu (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia laptop m-ki D. ze specjalistycznym oprogramowaniem, kino domowe m-ki D. z głośnikami, pieniądze w kwocie ok. 100 zł oraz dekodery telewizyjny, o łącznej wartości 27 950 zł. na szkodę B. K. i T. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.,

XXV. w dniu 7 sierpnia 2017 roku, na ul. (...) w S., woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), po pokonaniu zabezpieczeń poprzez odsunięcie szyby w okienku do wydawania lodów usiłovali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy na szkodę M. W., przy czym zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na brak pieniędzy,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk

XXVI. w nocy z 7 na 8 sierpnia 2017 roku w S. przy ul. (...), woj. (...) - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), po wygięciu skrzydła drzwi i wyłamaniu zamków dostali się do wnętrza kiosku z tanią prasą, skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 300 zł, na szkodę B. P. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk.,

XXVII. w okresie od 7 do 8 sierpnia 2017 r. na ul. (...) w S., województwo (...), działając wspólnie i porozumieniu z K. P. (1), że po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w postaci odsunięcia rolety zewnętrznej i otwarciu okna dostali się do wnętrza baru (...), skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 150 zł oraz napoje o wartości 310 zł, o łącznej wartości 460 zł, na szkodę MD. (...),

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

XXVIII. w dniu 13 sierpnia 2017r. na ul. (...) w S., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1) żądając od J. N. pieniędzy i szarpiąc go weszli do wnętrza pozostającego pod jego dozorem boks garażowego, skąd w wyniku penetracji zabrali dwa telefony komórkowe marki N. i SAMSUNG o łącznej wartości 350 zł, a następnie używając przemocy w postaci uderzenia wymienionego pałką teleskopową w okolice pleców, rękami w okolice głowy oraz kopania nogami po ciele zabrali mu z dłoni telefon komórkowy marki N. o wartości 150 zł, czym działali na szkodę J. N.,

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k.,

XXIX. nocą z 13 na 14 sierpnia 2017r. na ul. (...) w S., województwo (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1), po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi wejściowych poprzez połamanie drewnianych drzwi zewnętrznych oraz wybicie szyby w drzwiach wewnętrznych, wdarli się do wnętrza boks garażowego dokonując jego penetracji, czym działali na szkodę J. J. i J. N.,

tj. o czyn z art. 193 k.k.

I. oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia i za to z mocy art. 289 § 1 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. II, VI i VII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że stanowią one określony w art. 91 § 1 kk ciąg przestępstw i za to z mocy art. 278 § 1 kk, opierając wymiar kary o art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III. oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. III, VIII, IX, X, XII, XIII, XIV aktu oskarżenia oraz czynu zarzucanego w pkt. XI aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że czynu tego dokonali po uprzednim wejściu przez lufcik okna, a następnie pokonaniu zabezpieczeń przez wybicie szybek w drzwiach i zabraniu kluczy do pokoi hotelowych, którymi otwierali drzwi do zamkniętych pokoi oraz z tym ustaleniem, że czyny te stanowią określony w art. 91 § 1 kk ciąg przestępstw i za to z mocy art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 279 § 1 kk, opierając wymiar kary o art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia i za to z mocy art. 278 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, opierając wymiar kary o art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

V. oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. V aktu oskarżenia i za to z mocy art. 279 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, opierając wymiar kary o art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

VI. oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XV aktu oskarżenia i za to z mocy art. 280 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XVI aktu oskarżenia i za to z mocy art. 193 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. oskarżonego K. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XVII aktu oskarżenia i za to z mocy art. 245 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. na podstawie art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego K. P. (1) kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza mu karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. P. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2 sierpnia 2017 roku godz. 12.50 do dnia 4 sierpnia 2017 roku godz. 12.35, od dnia 10 sierpnia 2017 roku godz. 11.25 do dnia 11 sierpnia 2017 roku godz. 13.30 oraz od dnia 14 sierpnia 2017r., godz. 8.15 do dnia 14 maja 2018r.,

XI. oskarżonego K. T. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XVIII aktu oskarżenia i za to z mocy art. 279 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk opierając wymiar kary o art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

XII. oskarżonego K. T. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. XIX i XX aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że stanowią one określony w art. 91 § 1 kk ciąg przestępstw i za to z mocy art. 278 § 1 kk, opierając wymiar kary o art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XIII. oskarżonego K. T. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. XXI – XXIII oraz XXV - XXVII aktu oskarżenia oraz czynu zarzucanego w pkt. XXIV aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że czynu tego dokonali po uprzednim wejściu przez lufcik okna, a następnie pokonaniu zabezpieczeń przez wybicie szybek w drzwiach i zabraniu kluczy do pokoi hotelowych, którymi otwierali drzwi do zamkniętych pokoi oraz z tym ustaleniem, że czyny te stanowią określony w art. 91 § 1 kk ciąg przestępstw i za to z mocy art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 279 § 1 kk, opierając

wymiar kary o art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XIV. oskarżonego K. T. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXVIII aktu oskarżenia i za to z mocy art. 280 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XV. oskarżonego K. T. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XXIX aktu oskarżenia i za to z mocy art. 193 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

XVI. na podstawie art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego K. T. kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. T. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9 sierpnia 2017r., godz. 18.00 do dnia 11 sierpnia 2017r., godz. 13.35 oraz od dnia 13 sierpnia 2017r., godz. 23.25,

XVIII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego K. P. (1) obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych: Z. O. kwoty 400 zł i J. P. kwoty 1700 zł,

XIX. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych K. P. (1) i K. T. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych: (...) kwoty 150 zł, M. N. kwoty 990 zł, B. P. (1) kwoty 300 zł, T. K. kwoty 1100 zł, D. G. kwoty 2950 zł;

XX. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. F. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w S. kwotę (...) (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt sześć) zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego K. T. w postępowaniu przygotowawczym i sądowym oraz podatek od towarów i usług w kwocie 387,78 (trzysta osiemdziesiąt siedem 78/100) zł,

XXI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. Z. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w S. kwotę (...) (dwa tysiące trzysta szesnaście) zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego K. P. (1) w postępowaniu przygotowawczym i sądowym oraz podatek od towarów i usług w kwocie 532,68 (pięćset trzydzieści dwa 68/100) zł,

XXII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. P. (1) ma 22 lata. Ze związku z E. R. ma dwoje dzieci. Wymieniony mieszkał wspólnie z matką E. K. i jej mężem pod adresem L. Góra W., w sąsiedztwie A. i G. S., z którymi był skonfliktowany oraz w pobliżu wujka J. P.. Z czasem, z uwagi na konflikt z matką, K. P. (1) wyprowadził się z domu rodzinnego i zamieszkał w wynajętym mieszkaniu w S.. Aktualnie K. P. (1) odbywa kary pozbawienia wolności orzeczone w innych sprawach.

K. T. ma 18 lat. Wymieniony przebywał w (...) Ośrodku (...), w czasie urlopowania zaś, za zgodą H. S. (1), mieszkał w należącej do niego altance ogrodowej, mieszczącej się przy ul. (...) w S..

K. P. (1) i K. T. znali się i utrzymywali ze sobą kontakty towarzyskie znali się od dziecka.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) k. 851v., wyjaśnienia oskarżonego K. P. (2) k. 851)

W okresie od połowy marca 2017 roku do początku kwietnia 2017 roku, podczas pobytu w miejscowości L. Góra W. K. P. (1) udał się na posesję należącą do jego wujka J. P., gdzie z niezamkniętego budynku gospodarczego zabrał w

celu przywłaszczenia znajdujące się tam wędkę teleskopową z kołowrotkiem o wartości 350 zł, wędkę teleskopową o wartości 400 zł, dwa kołowrotki o wartości 200 zł każdy, dwie sztuki wędek spinningowych o łącznej wartości 350 zł oraz czarną, plastikową skrzynkę z przyborami wędkarskimi o wartości 200 zł. Na początku kwietnia 2017r. po wejściu do pomieszczenia gospodarczego brak powyższych przedmiotów stwierdziła B. P. (2), która telefonicznie poinformowała o tym przebywającego za granicą męża J. P., który wycenił wartość poniesionych strat na kwotę 1700 zł.

(dowody: zeznania świadków: B. P. (2) k. 889v., 301 – 302, protokół eksperymentu procesowego z dokumentacją fotograficzną k. 26 – 37, wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) k. 23 – 23v.)

W dniu 3 kwietnia 2017 roku G. S. po przyjeździe do domu położonego w Lipowej Górze W., na posesji zaparkował swój samochód osobowy marki A. (...) o wartości 6000 zł. Pojazd pozostawił otwarty wraz z kluczykami. W nocy z 3 na 4 kwietnia 2017 roku, przechodząc obok posesji G. S., K. P. (1) zauważył zaparkowany samochód A. (...), we wnętrzu którego znajdowały się kluczyki, wobec czego postanowił przejechać się tym autem. Po uruchomieniu samochodu, kierując nim jeździł po okolicy, a następnie pozostawił go przy drodze. Z samochodu zabrał jedynie w celu przywłaszczenia radio o wartości 50 zł, które następnie wyrzucił. Wychodząc z domu w dniu 4 kwietnia 2017 roku G. S. zauważył brak zaparkowanego poprzedniego dnia samochodu marki A. (...), o czym poinformował organy ścigania.

Ponadto w dniu 10 czerwca 2017 roku G. S. dokonał zakupu od znajomego A. F. pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) H za kwotę 2.500 zł. W dniu 26 lipca 2017 roku G. S. zaparkował wymieniony pojazd przy garażu, poza ogrodzoną posesją, a następnie udał się na uroczystość rodzinną - imieniny jego żony. Około godz. 23.30 K. P. (1) przechodząc obok posesji należącej do A. i G. S. zauważył, iż w zaparkowanym obok posesji pojeździe marki V. (...) znajdują się kluczyki w stacyjce. Postanowił zatem dokonać zaboru w celu przywłaszczenia przedmiotowego pojazdu wraz ze znajdującym się w nim dowodem rejestracyjnym i polisa OC. Uruchomił samochód i odjechał nim. Po drodze zabrał ze sobą K. T., któremu powiedział, że pojazd należy do niego i razem udali się w dalszą drogę. Następnie w pobliżu drogi (...), niedaleko posesji należącej do M. R., chcąc ukryć zabrany samochód zaczęli pchać samochód marki V. (...), a następnie pozostawili go.

(dowody: zeznania świadków: M. R. k. 59 – 61, G. S. k. 1018, 11 – 12, 73, 259 – 260, 267 – 268, A. S. (2) k. 888v. – 889, 5 – 6, wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) k. 23, 44 – 45, protokół eksperymentu k. 26 – 37, protokół oględzin k. 9 – 10, 56 – 58, 263 – 266, dokumentacja fotograficzna k. 273 – 281, umowa kupna – sprzedaży k. 15)

Następnie nocą, w okresie od 24 do 29 czerwca 2017 roku K. P. (1) udał się na teren (...), mieszczących się przy ul. (...) w S. z zamiarem dokonania zaboru wartościowych rzeczy. W pewnym momencie, widząc przyczepę kempingową na działce nr (...), należącej do Z. O., przeskoczył przez ogrodzenie, wyłamał drzwi wejściowe do przyczepy i wszedł do jej wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia butlę gazową, lewarek hydrauliczny oraz dwa młotki o łącznej wartości 400 zł. Butlę gazową ukrył w krzakach, po czym sprzedał ją następnego dnia przegodnie napotkanemu mężczyźnie. Po przybyciu na działkę w dniu 29 czerwca 2017 roku Z. O. stwierdził fakt włamania do przyczepy kempingowej.

(dowody: zeznania świadków: Z. O. k. 591 – 592, protokół eksperymentu procesowego k. 26 – 37, protokół oględzin miejsca k. 594 – 595, dokumentacja fotograficzna k. 596 - 598)

Pod koniec lipca 2017 roku K. T., przechodząc obok budynku położonego w okolicy restauracji (...) w S. dostrzegł otwarte drzwi prowadzące do znajdującego się w pobliżu budynku mieszkalnego. Po zejściu do piwnicy zauważył przeszklone, rozsuwane drzwi prowadzące na podwórko, na którym znajdowały się poukładane na paletach środki chemiczne należące do D. G.. Poinformował o tym K. P. (1), a następnie wymienieni postanowili zabrać w celu przywłaszczenia znajdujące się w tym pomieszczeniu środki chemiczne, potrzebowali natomiast samochodu w celu przewiezienia skradzionych przedmiotów. W związku z tym w okresie między 27, a 29 lipca 2017 roku wymienieni udali się na teren garaży przy ul. (...) w S.. Widząc, że drzwi wybranego przez nich garażu były zamknięte na kłódkę, jednakże nie były zamknięte od środka na zasuwę, po mocniejszym szarpnięciu drzwi, wskutek czego puściło mocowanie skobla, K. P. (1) i K. T. dostali się do wnętrza garażu, gdzie zaparkowany był samochód V. (...) o nr rej. (...) należący do M. F., z oznakowaniem medycznym, który wypchnęli na zewnątrz, po czym zamknęli drzwi do garażu. We wnętrzu pojazdu znajdowały się kluczyki, wobec czego K. P. (1) odpalił samochód i wspólnie z K. T. udali się w kierunku Placu (...) w S..

Następnie, nocą 28/29 lipca 2017r. przez przeszklone, rozsuwane drzwi wymienieni weszli do wskazanego przez K. T. budynku mieszkalnego, skąd zabrali w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne w postaci żeli, proszków i kapsułek do prania o łącznej wartości 3020 zł na szkodę D. G.. Ukradziony towar ukryli w lesie, w okolicach B., zaś samochód V. (...) w krzakach, w lesie, niedaleko miejscowości E., skąd na piechotę wrócili do S., planując po skradzione przedmioty wrócić w późniejszym terminie.

(dowody: zeznania świadków: I. K. k. 889v. – 890, 90 – 91, 121 – 122, M. Ż. k. 889, 109 – 110, W. F. k. 79 – 80, 117 – 118, 889v M. F. k. 1017v., D. G. k. 1017v. – (...), 125 – 126, R. B. k. 411 – 412, S. P. k. 416 – 417, wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 167, protokół oględzin k. 82 – 83, dokumentacja fotograficzna k. 94 – 106, protokół oględzin miejsca k. 112 – 113, protokół eksperymentu k. 171)

W dniu 30 lipca 2017 roku M. P. prowadząca kiosk (...) przy ul. (...), o godz. 14.00 zamknęła kluczem drzwi kiosku na dwa zamki oraz założyła kraty na okna. Około godz. 3.00 nad ranem w dniu 31 lipca 2017 roku K. P. (1) wraz z K. T. udali się tam, a następnie K. T., przy użyciu klucza do odkręcania kół samochodowych wyłamał kłódkę zabezpieczającą drzwi wejściowe, po czym szarpnął mocno za drzwi, na skutek czego wypadł w całości zamek podklamkowy. Po wejściu do pomieszczenia, K. T. i K. P. (1) zabrali z kiosku w celu przywłaszczenia znalezione w nim artykuły spożywcze, chemiczne, tabletki marki H. oraz pieniądze w kwocie 200 zł, o łącznej wartości 1490 zł. Po opuszczeniu kiosku, K. T. zamknął drzwi oraz założył kłódkę. Następnie wymienieni udali się nad jezioro w S., gdzie zjedli zabrane słodycze oraz podzielili się pieniędzmi i pozostałymi artykułami, zaś niepotrzebne im rzeczy wyrzucili w krzaki.

(dowody: protokół oględzin z dokumentacją fotograficzną k. 142 – 155, dokumentacja k. 160 – 162, protokół eksperymentu procesowego k. 170 – 172, zeznania świadków: M. P. k. 156 – 157, W. P. k. 888v., 137 – 139, wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 167, K. P. (1) k. 363)

Następnie, w tym samym dniu, K. T. i K. P. (1), przebywając w lokalu (...), położonym przy ul. (...) w S. należącym do firmy (...) w S., podczas, gdy barmanka odeszła od baru zabrali z miejsca pod ladą baru w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 900 zł. Pieniędźmi tymi następnie się podzielili. Po kilku dniach, w nocy 5 sierpnia 2017 roku ponownie udali się do wymienionego lokalu. Tam, siedząc w ogródku piwnym K. T. zauważył, że w drzwiach przesuwanych prowadzących z wnętrza lokalu do ogródka piwnego jeden z bolców zamocowanych w drzwiach nie jest na miejscu. Wobec powyższego K. T. i K. P. (1), przy użyciu siły wepchnęli do środka jedno ze skrzydeł drzwi balkonowych, po czym weszli do wnętrza lokalu (...). Z wnętrza lokalu zabrali wówczas w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 90 zł, które znajdowały się pod ladą baru, po czym opuścili lokal.

(dowody: zeznania świadka M. N. k. 185 – 186, wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 168, protokół eksperymentu k. 172, protokół oględzin miejsca k. 187 - 205)

Przebywając w okolicy ul. (...) w S. na przełomie lipca i sierpnia 2017 roku K. P. (1) i K. T. postanowili dokonać włamania do garażu mieszczącego się przy ul. (...). Po sforsowaniu zamka dostali się do wnętrza należącego do M. S. garażu, skąd zabrali w celu przywłaszczenia rower górski o wartości 300 zł, który następnie został sprzedany w komisie.

(dowody: zeznania świadka M. S. k. 544 – 545, 1071v.)

Nadto, w okresie od 4 do 7 sierpnia 2017 roku, przechodząc niedaleko parkingu przy hotelu (...) w S. z K. P. (1), K. T. zauważył uchylony lufcik w oknie prowadzącym do znajdującego się na parterze pomieszczenia socjalno-sterylizacyjnego przylegającego do gabinetu stomatologicznego prowadzącego przez B. K.. Wymienieni po wejściu przez lufcik okna weszli do wnętrza gabinetu, a następnie pokonując zabezpieczenia przez wybicie szybek w drzwiach, po dostaniu się do wnętrza pomieszczenia i zabraniu z niego kluczy do zamkniętych pokoi hotelowych połączonego z gabinetem hotelu (...) otwierali kluczami drzwi i penetrowali wszystkie pomieszczenia zabierając w celu przywłaszczenia z pomieszczenia gabinetu stomatologicznego pieniądze w kwocie 100 zł oraz laptop marki D. ze specjalistycznym oprogramowaniem i kino domowe marki D. z głośnikami, zaś z części hotelowej dekodery telewizyjne,

powodując straty o łącznej wartości 27.950 zł, na szkodę B. K. i T. K.. Wymienione przedmioty wynieśli następnie oknem.

(dowody: zeznania świadków: T. K. k. 979 – 979v., 219 – 221, 405 – 406, B. K. k. 978v. – 979, 212 – 213v., D. C. k. 889, 224 – 225, wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 167v., protokół eksperymentu k. 172, protokół oględzin k. 175 – 176, 226 – 229, 445 - 448)

Kolejnej nocy, 7/8 sierpnia 2017 roku, przechodząc razem niedaleko sklepu (...), K. T. i K. P. (1) zauważyli, iż roleta antywłamaniowa zabezpieczająca okno w lokalu gastronomicznym (...) mieszczącym się przy ul. (...) w S. jest nie do końca zasunięta. Po pokonaniu zabezpieczeń pomieszczenia poprzez odsunięcie rolety zewnętrznej i otwarcie niedomkniętego do końca okna K. T. dostał się do wnętrza lokalu, a następnie otworzył od zewnątrz drzwi prowadzące do pomieszczenia, przez które wszedł do środka czekający w pobliżu K. P. (1). Z wnętrza lokalu K. T. i K. P. (1) zabrali następnie w celu przywłaszczenia znalezione w nim pieniądze w kwocie 150 zł oraz napoje o wartości 310 zł, tj. przedmioty o łącznej wartości 460 zł.

(dowody: zeznania świadka MD A. B. k. 237 – 238, wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 168, 661v., protokół eksperymentu k. 172, protokół oględzin k. 173 – 174, 239 - 240)

Następnie, jeszcze tej samej nocy K. P. (1) i K. T. udali się na ul. (...) w S., gdzie po wygięciu skrzydła drzwi i wyłamaniu zamków dostali się do wnętrza kiosku z tanią prasą prowadzonego przez B. P. (1), skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 300 zł.

(dowody: zeznania świadków: T. P. k. 635 – 636, K. Z. k. 304 – 305, B. P. (1) k. 978v., 640, wyjaśnienia oskarżonego K. T. k. 662)

Tej samej nocy K. P. (1) i K. T. przechodząc ulicą (...) w S. postanowili włamać się również do mieszczącej się tam lodziarni należącej do M. W. w celu dokonania zaboru pieniędzy lub innych wartościowych przedmiotów. Po pokonaniu zabezpieczenia lokalu przez odsunięcie przy użyciu siły fizycznej szyby w okienku do wydawania lodów, dostali się do wnętrza lodziarni, z której jednak niczego nie zabrali nie znajdując przedmiotów którymi byłiby zainteresowani.

(dowody: zeznania świadka M. W. k. 565 – 566)

W nocy 13 sierpnia 2017 roku, około godz. 23.30 J. N., który w porze nocnej pilnował garażu położonego przy ul. (...) w S., należącego do J. J., siedział przed garażem i palił papierosa. W pewnym momencie podszli do niego będący pod wpływem alkoholu K. P. (1) i K. T.. K. T. miał ze sobą pałkę teleskopową. Wymienieni zażądali od J. N. pieniędzy, a następnie szarpiąc go weszli do wnętrza garażu i zaczęli przeszukiwać pomieszczenie. Nie znajdując pieniędzy krzykiem domagali się od wymienionego wydania pieniędzy podchodząc do niego i szarpiąc go, a po znalezieniu w garażu szaszetki zabrali z niej w celu przywłaszczenia dwa telefony należące do J. N. marki N. i Samsung. W momencie, gdy J. N. wyjął trzeci telefon chcąc telefonicznie wezwać policję, K. T. uderzył go pałką teleskopową w okolice pleców, na skutek czego wymieniony przewrócił się, a K. P. (1) wyrwał J. N. telefon z ręki, a następnie oboje uderzyli go rękoma w głowę i kopnęli. Gdy J. N. zaczął wzywać pomocy, K. P. (1) i K. T. uciekli. W wyniku zdarzenia J. N. doznał otarć naskórka na głowie, w części ciemieniowej. Po zdarzeniu J. N. zamknął garaż na klucz i poszedł do znajomego. Tam dowiedział się, że przed garażem stoi radiowóz policyjny, powrócił więc na miejsce zdarzenia, gdzie zauważył, iż w międzyczasie K. P. (1) i K. T. po uprzednim połamaniu drewnianych drzwi zewnętrznych oraz wybitcie szyby w drzwiach wewnętrznych wdarli się do garażu, a następnie przewracając przedmioty będące wyposażeniem garażu dokonali jego penetracji. Po chwili funkcjonariusze Policji dokonali zatrzymania w pobliżu miejsca zdarzenia K. T., którego J. N. rozpoznał jako sprawcę dokonanego na nim rozboju. Przy wymienionym ujawniono pałkę teleskopową.

Tej samej nocy, około godziny 3.00 K. P. (1) ponownie przyszedł do J. N.. Wymieniony powiedział J. N., by ten „wycofał” oskarżenie, w zamian za co odda mu telefony i naprawi wyrządzone szkody grożąc jednocześnie w celu wywarcia wpływu na niego, spalaniem garażu i pobiciem, o ile tego nie zrobi.

(dowody: zeznania świadków: J. N. k. 1018 – 1019, 334 – 335, A. K. k. 1134v., M. C. k. 1159v. – 1160, M. J. k. 498, protokół badania stanu trzeźwości k. 318, protokół przeszukania k. 319 – 321, protokół oględzin k. 322 – 323, 324 – 325, protokół przeszukania k. 329- 331)

K. P. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną. Występują u niego cechy osobowości dysocjalnej oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem kilku substancji. W okresach inkryminowanych u K. P. (1) nie występowały zaburzenia psychotyczne, czy zaburzenia świadomości. Jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynów oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 k.k. oraz art. 31 § 2 k.k.

(dowody: opinia sądowo – psychologiczna k. 502 – 504, opinia sądowo – psychiatryczna k. 505 – 507, opinia uzupełniająca k. 716 - 718)

Oskarżony K. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. W wyjaśnieniach składanych w toku postępowania przygotowawczego przesłuchiwany w związku z czynami popełnionymi na szkodę G. S. szczegółowo opisał okoliczności popełnienia innych zarzucanych mu następnie przestępstw. Wyjaśnienia te potwierdził w toku kolejnego przesłuchania przez Prokuratora podając jedynie odnośnie czynu zarzucanego mu w pkt. V aktu oskarżenia, że do garażu dostali się, ponieważ nie był on zamknięty na kłódkę.

W toku kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym K. P. (1) przyznał się do popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 kpk na szkodę J. N.. Wyjaśnił wówczas, że wraz z K. T. udali się do garażu, przed którym siedział pokrzywdzony. Wówczas K. T. uderzył pokrzywdzonego pałąk teleskopową, a gdy ten wstał wypadł mu telefon komórkowy, który K. P. (1) zabrał, a następnie K. T. zabrał z wnętrza garażu jeszcze dwa telefony i razem uciekli z miejsca zdarzenia.

W toku kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym K. P. (1) nie przyznał się do dokonania włamania do budynku B. K. i T. K. podnosząc, że okno do budynku przez które weszli do pomieszczenia było otwarte, przyznając się jedynie do dokonania kradzieży przedmiotów poszczególnych pomieszczeń budynku. Podobnie, odnośnie czynu na szkodę MD A. B. podkreślił, że wprowadzie z K. T. dokonali kradzieży przedmiotów z lokalu pokrzywdzonego, to jednak nie włamali się do lokalu, a weszli do niego przez otwarte drzwi.

W toku kolejnego przesłuchania oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do żadnego z zarzucanych czynów. Jak podał, wcześniej przyznawał się, bo „był ze wszystkimi pokłócony”, obecnie jednak ma dwójkę dzieci i nie będzie się przyznawał. Wyjaśnił, że przyznał się, bo nie chciał, by K. T. „sam siedział”. Odnośnie czynu na szkodę J. N., dostał saszetkę z telefonami od K. T., dopiero w domu dowiedział się, że zostały zabrane pokrzywdzonemu. Jak podał, świadkiem zdarzenia miała być kobieta – E. W.. Zaprzeczył, by groził pokrzywdzonemu, a jedynie obiecał, że naprawi drzwi garażu, jeśli pokrzywdzony wycofa zeznania.

Na rozprawie K. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów, z tym, że podkreślił odnośnie czynu zarzucanego u w pkt. XIII aktu oskarżenia, że do kiosku z tanią prasą nie wchodził do środka, a jedynie czekał na K. T. na zewnątrz, podobnie, jak w przypadku kradzieży dokonanej z lokalu G..

Na kolejnym terminie rozprawy K. P. (1) oświadczył, że faktycznie był przy garażu pokrzywdzonego J. N., wyrwał pokrzywdzonemu telefon, bo ten chciał zadzwonić po pomoc i wyszedł, natomiast K. T. został z pokrzywdzonym i uderzył go, choć on sam już tego nie widział.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 22 – 25, 44 – 45, 341 – 342, 362 – 363, 657 – 658, 852, 980 – 980v.)

Oskarżony K. T. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów, złożył wyjaśnienia, w których opisał szczegółowo przebieg czynów mu zarzucanych.

Na rozprawie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. Podkreślił, że wyjaśnienia wcześniejsze, w których przyznawał się do popełnienia zarzucanych czynów złożył samodzielnie, dobrowolnie, nikt nie nakłaniał go

do przyznania się do nich, nikt nie wymuszał złożenia określonej treści wyjaśnień. Odnośnie czynu na szkodę J. N. wskazał natomiast, że czynu tego dopuścił się sam, tj. widząc pokrzywdzonego siedzącego przy garażu podszedł do niego, uderzył go pałką teleskopową i wyrwał mu z ręki telefon. Zaprzeczył, by był z nim wówczas K. P. (1). Odmówił składania dalszych wyjaśnień. Złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 kpk i wymierzenie mu kary łącznej 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wniosek powyższy nie został uwzględniony z uwagi na sprzeciw Prokuratora, a także z uwagi na to, że w świetle wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie nie sposób uznać, by okoliczności popełnienia przestępstwa określonego w art. 280 § 1 kpk nie budziły wątpliwości.

Na kolejnym terminie rozprawy K. T. wyjaśnił, że kłamał mówiąc, że czynu na szkodę J. N. dopuścił się sam, faktycznie bowiem działał wówczas wspólnie i w porozumieniu z K. P. (1). Podkreślił, że w czasie, gdy był w areszcie docierały do niego wiadomości od K. P. (1), obawiał się go, tym bardziej że otrzymał kartkę podpisaną imieniem współoskarżonego, na której napisane było, że jeśli obciąży K. P. (1) swoimi wyjaśnieniami ten go „połamie” i wywiezie do lasu. Jak podał wówczas K. T., gdy wraz z K. P. (1) weszli do garażu, przed którym był pokrzywdzony, ten zaczął dzwonić po pomoc, wówczas K. P. (1) wyrwał mu telefon, a K. T. uderzył go pałką teleskopową i obaj uciekli z miejsca zdarzenia. Jak podał, w areszcie czytał kodeks karny i dowiedział się, że dopuścił się kradzieży rozbójniczej, nie rozboju.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 166 – 169, 287 – 288, 291 – 292, 338 – 339, 661 – 662, 851v., 979v. – 980)

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przekonuje, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że, jak wynika z zeznań świadka A. S. (2), gdy po zaparkowaniu samochodu marki V. (...) na podwórku, następnego dnia rano jej mąż wyszedł z domu od razu dostrzegł brak auta i ślady prowadzące w kierunku pobliskiego pola. A. S. (2) od razu, już zgłaszając kradzież wskazanego auta podkreślała, że o dokonanie tego czynu podejrzewa znanego jej, mieszkającego w sąsiedztwie K. P. (1), który już wcześniej dokonywał kradzieży na ich szkodę, nadto zaś mieszkając w pobliżu wiedział którędy wyjechać, by być niewidocznym z okien posesji małżonków S.. Zeznania wymienionego świadka, oceniane w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań świadka G. S., a także protokołu eksperymentu procesowego przeprowadzonego z udziałem oskarżonego K. P. (1) oraz zeznań świadka M. R., tworzą jedną całość, uzupełniając się nawzajem. Opisany materiał dowodowy koresponduje nadto z wyjaśnieniami oskarżonego K. P. (1), który w toku całego postępowania przyznawał konsekwentnie, że będąc w konflikcie z małżonkami S., chcąc zrobić im na złość postanowił ukraść ich samochód, a następnie przeskakiwał samochód w zamiarze znalezienia w nim cennych przedmiotów. Podkreślić należy, że wyjaśnienia oskarżonego K. P. (1) w tym zakresie złożone podczas pierwszego przesłuchania potwierdził on będąc po raz kolejny przesłuchiwany w charakterze podejrzanego, a następnie również na rozprawie. Jak wynika nadto z wyjaśnień oskarżonego, będąc w konflikcie z G. i A. S. (2), zabrał należący do nich samochód marki A. (...) chcąc się nim przejechać, zabrał go, a następnie pozostawił auto poza miastem. Wyjaśnienia złożone w tym zakresie przez oskarżonego korespondują z relacją świadka G. S. przekonując, że oskarżony dopuścił się zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu marki A. (...) należącego do pokrzywdzonego.

Co więcej, jak wynika z wyjaśnień oskarżonego K. P. (1), w czasie opisanym w zarzucie dokonał on zaboru w celu przywłaszczenia wędek i sprzętu wędkarskiego na szkodę swojego krewnego J. P.. Podkreślić należy, że o fakcie dokonania zaboru tych przedmiotów poinformował jako pierwszy w dniu 2 sierpnia 2017 roku oskarżony K. P. (1), a B. P. (2) fakt dokonania powyższej kradzieży zgłosiła dopiero w dniu 11 sierpnia 2017 roku. Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie okoliczności popełnienia powyższego czynu korespondują z zeznaniami B. P. (2), która zresztą wskazywała, że od początku podejrzewała o dokonanie tego czynu właśnie K. P. (1), który już uprzednio dokonał kradzieży wędek z mieszkania jej i jej męża. Mając na uwadze powyższe, korespondujące ze sobą relacje świadka B. P. (2) – logiczne, szczegółowe i konsekwentne oraz wyjaśnienia oskarżonego, uzasadnione jest przekonanie, że K. P. (1) dopuścił się czynu zarzucanego mu w niniejszej sprawie na szkodę J. P..

Podobnie, sam oskarżony K. P. (1) w pierwszych wyjaśnieniach opisał okoliczności dokonania kradzieży z włamaniem do przyczepy kempingowej należącej do pokrzywdzonego Z. O. wskazując, że wyłamał drzwi do przyczepy, a następnie

wszedł do niej zabierając z niej m.in. butlę gazową. Wyjaśnienia oskarżonego w tej części korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego Z. O. opisującego w podobny sposób przebieg zdarzenia i zabrane w wyniku włamania przedmioty, a także z pozostałymi dowodami w sprawie w postaci dokumentacji fotograficznej, protokołu oględzin miejsca zdarzenia oraz protokołu eksperymentu procesowego z udziałem K. P. (1). W świetle tych dowodów uzasadnione jest przekonanie, że oskarżony dopuścił się czyu zarzucanego mu w niniejszej sprawie na szkodę Z. O..

Zauważyć należy, że oskarżeni K. P. (1) i K. T. opisali nadto przebieg zdarzenia polegającego na kradzieży samochodu V. (...) należącego do M. F. w sposób korespondujący z relacjami przesłuchanych w sprawie świadków. Jak podał K. P. (1), przyznaje się do kradzieży tego auta, natomiast drzwi prowadzące do garażu, w którym był on zaparkowany nie były zamknięte na kłódkę. Wyjaśnienia te korespondują z relacją I. K., który pozostawił auto przed kradzieżą w garażu, a który wskazał, że kłódka była założona na drzwiach garażu, nie była zasunięta zasuwa, natomiast garaż można było otworzyć przez silne pociągnięcie – wygięcie drzwi powodujące, że skobel zabezpieczający mógł „puścić”. Mając na uwadze treść powyższych zeznań I. K., uzupełniających je relacji świadków M. F. i W. F. powiadomionego przez I. K. o zdarzeniu, M. Ż., który odnalazł pozostawiony przez oskarżonych samochód, a także R. B. i S. P., a także treść protokołu oględzin miejsca zdarzenia uzasadnione jest przekonanie, że sprawcy by dostać się do wnętrza pojazdu musieli przy użyciu siły pokonać zabezpieczenie drzwi garażowych. Jak wynika nadto z wyjaśnień oskarżonego K. T., samochód zabrany z garażu M. F. potrzebny był mu i K. P. (1) do przewozu skradzionych z lokalu D. G. środków chemicznych. Jak wynika z relacji K. T., wraz z K. P. (1) udali się bowiem do należącego do D. G. niezamkniętego budynku mieszkalnego, z którego następnie zabrali w celu przywłaszczenia artykuły chemiczne w postaci żeli, kapsulek do prania i proszków i pozostawili je w lesie w okolicach B., chcąc w terminie późniejszym po nie wrócić, samochód zaś pozostawiając poza S. i wracając pieszo do miasta. Wyjaśnienia K. T. korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej D. G. tworząc jedną, logiczną całość, a także dokumentacją w postaci protokołu oględzin i eksperymentu procesowego. Podczas eksperymentu procesowego w dniu 10 sierpnia 2017 roku z udziałem K. T. stwierdzono brak towarów ukradzionych K. G., które zostały ukryte w lesie niedaleko B., udało się natomiast odnaleźć 2 sztuki żeli do prania, które wydano pokrzywdzonej.

Nadto, jak wynika z wyjaśnień oskarżonego K. T., wspólnie z K. P. (1) dokonali włamania do kiosku (...) położonego przy ulicy (...) w S. poprzez uszkodzenie kłódki i wyważenie wkładki zamka drzwi wejściowych, a następnie zabrali z niego pieniądze i artykuły spożywcze. Wprawdzie oskarżeni zaprzeczyli, by z kiosku należącego do pokrzywdzonej dokonali zaboru w celu przywłaszczenia tableta marki H., tym niemniej, jak wynika z zeznań świadków M. P. i W. P., z rana dokonali oni szczegółowego sprawdzenia zabranych w nocy przedmiotów stwierdzając brak zarówno pieniędzy w kwocie 200 zł, opisanych szczegółowo artykułów spożywczych, chemicznych i przemysłowych, a także tableta marki H. o łącznej wartości 1490 zł. Mając na uwadze fakt, że, jak wynika z relacji W. P., tablet przed kradzieżą znajdował się na półce, po włamaniu zaś okazało się, że zginęło szereg przedmiotów, pomieszczenie zaś nosiły ślady przeszukiwania, wszystkie przedmioty były porozrzucane, zdaniem sądu brak jest podstaw do podzielenia relacji oskarżonego K. T. wskazującego, że w kiosku nie było żadnego tabletu, a zatem oskarżeni nie mogli go zabrać. Niewątpliwie tablet taki nie przedstawiał dla niech istotnej wartości w sytuacji, gdy był to tablet firmowy wyłącznie z oprogramowaniem potrzebnym do obsługi kiosku (...), nie można go było sprzedać, a jak sam K. T. przyznał, niepotrzebne im rzeczy zabrane z kiosku oskarżeni następnie wyrzucili w parku. Co istotne, okoliczność, iż tablet zawierał oprogramowanie wyłącznie do obsługi kiosku wynika z samych wyjaśnień K. P. (1), co wskazuje, że oskarżony musiał mieć z tym przedmiotem i uruchomić go w celu stwierdzenia podanych okoliczności.

Okoliczność, iż w czasie zdarzenia K. P. (1) stał przed kioskiem, niejako „na czatach”, wiedząc, że w tym czasie K. T. penetruje pomieszczenie w poszukiwaniu wartościowych przedmiotów nie zwalnia go od odpowiedzialności karnej za przestępstwo kradzieży z włamaniem, wraz ze współoskarżonym działali bowiem w ramach uzgodnionego podziału ról. Stanowisko to jest tym bardziej uzasadnione, że, jak podał K. T., po kradzieży podzielili się z K. P. (1) pieniędzmi, słodycze zjedli wspólnie, a resztę przedmiotów po prostu wyrzucili.

Zeznania świadka M. S. opisującej okoliczności dokonania kradzieży z włamaniem do należącego do niej garażu położonego w S. przy ulicy (...) poprzez wyłamanie zamka w drzwiach wejściowych oraz kradzieży z garażu roweru

górskiego o wartości 300 zł zasługują na wiarę, znajdują one bowiem potwierdzenie również w relacji oskarżonych przyznających się do popełnienia powyższego czynu.

Ponadto, jak wynika z wyjaśnień oskarżonego K. T., wraz z K. P. (1) dwukrotnie dokonali kradzieży pieniędzy z lokalu G. w S.. W wyjaśnieniach swych K. T. opisał zarówno okoliczności dokonania kradzieży pieniędzy znajdujących się pod ladą w lokalu, w czasie, gdy barmanka zajęta była innymi czynnościami, jak i kradzieży z włamaniem do tego lokalu w sytuacji, gdy dostrzegli, że drzwi balkonowe prowadzące do lokalu nie zostały dokładnie domknięte i przy użyciu siły fizycznej można je wypchnąć. Jak podał K. T., działając wspólnie z K. P. (1) właśnie w ten sposób dostali się do wnętrza lokalu zabierając z niego pieniądze znajdujące się pod ladą. Podkreślić należy, że wyjaśnienia oskarżonego K. T. znajdują potwierdzenie również w relacji K. P. (1) przyznającego się do obu zarzucanych czynów, a także w zeznaniach M. N. i treści protokołu oględzin miejsca zdarzenia z dokumentacją fotograficzną.

Ponadto, jak wynika z zeznań świadka M. P., po przyjeździe do pracy stwierdził ona, że ktoś usiłował dokonać kradzieży z włamaniem poprzez odsunięcie szyby zabezpieczającej pomieszczenie lodziarni, a następnie przeszukanie lokalu wewnątrz. W świetle powyższych zeznań świadka oraz wyjaśnień oskarżonych przyznających się do popełnienia powyższego czynu i nie kwestionujących okoliczności podanych przez pokrzywdzoną odnośnie przebiegu zdarzenia. Podobnie, z relacji oskarżonych wynika, że działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży z włamaniem do wnętrza kiosku z tania prasa należącego do B. P. (1), z którego zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 300 zł. Przebieg powyższego zdarzenia opisał szczegółowo w swych wyjaśnieniach K. T. podając, że po wyłamaniu zamków kluczem francuskim dostał się do wnętrza kiosku w czasie, gdy K. P. (1) stał na czatach, a następnie zabrali z wnętrza lokalu pieniądze. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. T. korespondują z relacją K. Z., B. P. (1) i T. P.. Sąd powyższymi dowodami, jako spójnym i tworzącym logiczną całość dał wiarę.

Nadto, jak wynika z wyjaśnień złożonych przez K. T. w dniu 13 listopada 2017 roku, wraz z K. P. (1) włamali się do lokalu (...) w ten sposób, że on sam odsunął roletę antywłamaniową, a następnie otworzył niedomknięte okno znajdujące się za roletą i dostał się do wnętrza lokalu, wpuszczając następnie K. P. (1) do środka lokalu drzwiami, które otworzył będąc już w pomieszczeniu. Wyjaśnienia powyższe oskarżonego opisującego dokładnie przebieg zdarzenia uzupełniają zeznania pokrzywdzonego MD A. B. a także treść protokołu eksperymentu procesowego i oględzin miejsca zdarzenia. Mając na uwadze powyższe dowody tworzące jedną, logiczną całość, uzasadnione jest przyjęcie, że oskarżeni dopuścili się czynu im zarzucanego na szkodę MD A. B..

Wreszcie, zdaniem sądu uzasadnione jest przekonanie, że oskarżeni dopuścili się czynu określonego w art. 279 § 1 kk na szkodę T. K. i B. K.. Jak wynika z wyjaśnień K. T., dostrzegając wcześniej uchylony lufcik okna w budynku, w którym znajdowały się połączone ze sobą pomieszczenia gabinetu stomatologicznego i hotelu należące do B. K. i T. K., wraz z K. P. (1) najpierw dostali się do wnętrza przez lufcik okienny, a następnie po wybiciu szybek w drzwiach, dostaniu się do pomieszczenia i zabraniu z niego kluczy do pokoi otwierali nimi kolejne hotelowe pokoje zabierając z nich poszczególne przedmioty, z gabinetu stomatologicznego zaś zabierając m.in. wzmacniacz. W tym zakresie relacja K. T., z której wynika w sposób jednoznaczny, że w celu dokonania kradzieży przedmiotów będących na wyposażeniu budynku T. K. i B. K. musieli pokonywać kolejne zabezpieczenia, otwierając drzwi dzięki wybiciu szybek w nich, a następnie zabierając oryginalne klucze, przy użyciu których wchodził do pokoi hotelowych, a następnie przez okno wyносили zabrane przedmioty przekonuje, że oskarżeni dopuścili się przestępstwa kradzieży z włamaniem. Podkreślenia wymaga w tym miejscu fakt, że relacja powyższa koresponduje z zeznaniami świadków D. C., która jako pierwsza przybyła na miejsce po zdarzeniu, a także pokrzywdzonych dokładnie opisujących, które przedmioty i jakiej wartości zostały skradzione. Powyższe dowody w powiązaniu z treścią protokołu przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez K. P. (1), w czasie którego znaleziony został laptop pokrzywdzonej B. K. przekonują, że oskarżeni dopuścili się powyższego, zarzucanego im czynu. Podkreślić należy, że, jak wskazał pokrzywdzony T. K., przedmioty opisane w akcie oskarżenia zostały odzyskane tym niemniej w związku z kradzieżą z włamaniem musiał on dokonać naprawy drzwi i okna, w związku z czym poniósł koszty w wysokości 1100 zł.

W ocenie sądu również, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy przekonuje, że oskarżeni dopuścili się czynów zarzucanych im na szkodę J. N..

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że w pierwszych zeznaniach złożonych następnego dnia po zdarzeniu J. N. podał, że gdy siedział przed otwartym garażem podeszło do niego dwóch mężczyzn, którzy od razu zapytali, gdzie ma pieniądze, a następnie, nie czekając na odpowiedź wtargnęli do środka i przy pomocy latarek zaczęli przeszukiwać pomieszczenie. Jak wskazał pokrzywdzony, wymienieni przeszukując garaż podchodzili do niego co chwila domagając się krzykiem i szarpaniem go za ubranie wydania pieniędzy, zabierając z wnętrza garażu dwa telefony w saszetce. Jak podał przy tym J. N., gdy zaczął on przy pomocy trzeciego telefonu, który miał przy sobie, dzwonić po pomoc, jeden z mężczyzn uderzył go pałką teleskopową w plecy, drugi zaś wyrwał telefon i obaj uderzając go kilkakrotnie w głowę i kopiąc, zabierając telefon ze sobą, uciekli. Z powyższej relacji pokrzywdzonego wynika, że przemoc w postaci szarpania najpierw wymienionego, a następnie uderzenia go pałką teleskopową w plecy, uderzenia i kopnięcia nie była zastosowana w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych już przedmiotów, ale służyła jako środek do osiągnięcia celu w postaci zaboru w celu przywłaszczenia łącznie trzech telefonów, w tym dwóch zabranych z wnętrza lokalu i jednego wyrwanego pokrzywdzonemu przez K. P. (1) w czasie, gdy K. T. uderzył pałką pokrzywdzonego. Podkreślić należy, że sprawcy zabrali w celu przywłaszczenia również i ten ostatni telefon, wyrwany pokrzywdzonemu podczas, gdy był on uderzany pałką. Okoliczności powyższe pokrzywdzony co do zasady potwierdził na rozprawie wskazując jednak, że aktualnie, z uwagi na dynamiczny przebieg zdarzenia nie pamięta jego przebiegu, zeznając jednak w krótkim czasie po zajściu dobrze pamiętał jego szczegóły, zdarzenie zaś relacjonował samodzielnie i swobodnie. Jak podał przy tym pokrzywdzony na rozprawie, po upływie pewnego okresu czasu najlepiej pamiętał on uderzenie pałką teleskopową, które nastąpiło przy okazji wyrwania mu telefonu z ręki, a po którym sprawcy natychmiast wraz z wyrwanym mu z ręki telefonem uciekli. Podobnie, z relacji świadka A. K., która dokonywała wstępnego rozpytania pokrzywdzonego wynika, że pokrzywdzony wskazywał, że sprawcy szarpali go żądając pieniędzy jeszcze zanim zaczął dzwonić na policję, co wskazuje, że przemoc wobec J. N. stosowali oni jako środek do uzyskania wartościowych przedmiotów, które zamierzali zabrać w celu przywłaszczenia, nie zaś jako sposób na utrzymanie się w posiadaniu zabranych wcześniej rzeczy. Podobnie świadek M. C., który rozmawiał z pokrzywdzonym po zdarzeniu wskazał, że z wypowiedzi pokrzywdzonego wynikało, że oskarżeni stosowali przemoc w postaci szarpania, kopania i uderzania w celu dokonania kradzieży. Jak wskazał przy tym M. C., po ujęciu K. T., przy nim właśnie znaleziono pałkę teleskopową, która uderzyć miał on pokrzywdzonego. W świetle powyższych dowodów, zdaniem sądu, uzasadnione jest przekonanie, że oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu dopuścili się przestępstwa rozboju na szkodę J. N., ich wyjaśnienia, w których każdy z nich wprawdzie przyznawał się do udziału w zdarzeniu, umniejszając jednak swoją rolę w zajściu, dążąc do zminimalizowania swej odpowiedzialności i w której zaprzeczają, by stosowali przemoc wobec pokrzywdzonego w celu dokonania kradzieży nie zasługują na podzielenie. Zaznaczyć należy, że oskarżeni weszli do garażu pokrzywdzonego z pałką teleskopową, penetrując pomieszczenie, nie znajdując zaś przedmiotów, na których im zależało, szarpali pokrzywdzonego żądając pieniędzy, gdy zaś wyjął telefon, którego wcześniej nie widzieli, współdziałając ze sobą, K. P. (1) wyrwał mu wbrew jego woli telefon, a K. T. uderzył pałką teleskopową, po czym ze skradzionym telefonem uciekli. Okoliczności powyższe znajdujące dodatkowo potwierdzenie w dokumentach w postaci protokołu przeszukania, w wyniku którego u K. P. (1) znalezione zostały wszystkie trzy telefony pokrzywdzonego, a także protokołu oględzin ciała J. N., z którego wynika, że u pokrzywdzonego stwierdzono drobne obrażenia w okolicach głowy.

Brak jest jakichkolwiek podstaw do podzielenia wyjaśnień oskarżonych w tej części, w której wskazywali na pewnym etapie postępowania, że K. P. (1) nie brał udziału w zdarzeniu na szkodę J. N.. Rażące naiwnością wyjaśnienia oskarżonych w tej kwestii pozostają nie tylko w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego wyraźnie wskazującego, że napadnięty został przez dwóch mężczyzn, ale również zostały następnie odwołane przez K. T. wskazującego, że złożył je pod wpływem obawy przed K. P. (1).

Na wiarę zasługują, zdaniem sądu nadto zeznania J. N. w części, w której wskazuje że K. P. (1) przyszedł do niego już po zdarzeniu i groził mu popełnieniem na jego szkodę przestępstwa przeciwko zdrowiu tj. pobiciem, a także spalaniem, jeśli nie złoży on zeznań uwalniających oskarżonego od odpowiedzialności za przestępstwo na szkodę wymienionego. W świetle relacji pokrzywdzonego, konsekwentnej w toku całego postępowania, podkreślającej fakt stosowania wobec niego przez K. P. (1) groźby pobicia i spalania, a także widocznej na rozprawie i nie ukrywanej przez pokrzywdzonego

obawy przez oskarżonym, nie sposób uznać, by K. P. (1) jedynie, jak sam wyjaśnił, jedynie grzecznie poprosił J. N., by nie obciążał go swymi zeznaniami.

Wreszcie, na podzielenie zasługuje relacja pokrzywdzonego w części, w której wskazuje, że oskarżeni po dokonaniu rozboju, gdy udał się on do znajomego dokonali wdarcia się do zamkniętego przez niego garażu i jego penetracji. Pokrzywdzony szczegółowo opisał sposób, w jaki sprawcy dostali się do wnętrza garażu wskazując na dokonane uszkodzenia drzwi i bałagan panujący wewnątrz. Okoliczności powyższe, oceniane w powiązaniu z faktem ujęcia wówczas bezpośrednio po tym zajściu K. T. w pobliżu miejsca zdarzenia, a także jego wyjaśnienia, w których opisał w sposób zbieżny z relacją pokrzywdzonego zachowanie swoje i K. P. (1), gdy wrócili do zamkniętego garażu, wyrwali deskę, wybili szybę w drzwiach a następnie penetrowali garaż.

Nie sposób przy tym dać wiary K. T. w części, w której twierdził, że dopiero wówczas K. P. (1) zabrał dwa telefony pokrzywdzonego, relacji tej nie potwierdził bowiem współoskarżony, z relacji pokrzywdzonego wynikało bowiem, że zostały one skradzione podczas pierwszego zdarzenia, w wyniku zaś penetracji dokonanej następnie, nic z garażu nie zniknęło. Nadto sam K. P. (1) wskazywał, że gdy K. T. uderzył pokrzywdzonego pałką teleskopową, on zabrał mu trzymany uprzednio w rękę przez J. N. telefon.

Wreszcie, finalnie zauważyć należy, że brak jest podstaw do podzielenia wyjaśnień oskarżonego K. P. (1) wskazującego, że pierwsze wyjaśnienia w sprawie składał będąc pod wpływem alkoholu. Jak wynika bowiem z zeznań przesłuchującej go wówczas A. K. dokonała ona badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu i dopiero po upewnieniu się, że jest on całkowicie trzeźwy przystąpiła do przesłuchania go, sam oskarżony zaś relacjonował kolejne zdarzenia w sposób swobodny samodzielny, niejednokrotnie ujawniając okoliczności czynów dotychczas nie znanych organom ścigania lub nie wiązanych dotychczas z osobą oskarżonego. Trudno też uznać za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w części, w której wskazywał, że do zarzucanych czynów przyznawał się jedynie, by współoskarżony K. T. nie ponosił odpowiedzialności sam, a także dlatego, że był wówczas skonfliktowany ze wszystkimi. Mając na uwadze fakt, że wyjaśnienia oskarżonego składane w początkowym okresie postępowania przygotowawczego korespondowały z uzyskiwanymi relacjami pokrzywdzonych kolejnymi czynami, a także wyjaśnieniami współoskarżonego, nie sposób przyjąć, że K. P. (1) w czynach tych faktycznie nie brał udziału, tym bardziej, że na żadnym etapie postępowania nie wskazał skąd posiadał wiedzę na temat opisywanych zdarzeń, w których rzekomo nie uczestniczył.

Na marginesie zaznaczyć należy, że z uwagi na śmierć E. W. niemożliwe stało się jej przesłuchanie w charakterze świadka. Podkreślić jednak należy, że jak wynika z zeznań J. N. nie była ona obecna w czasie popełnienia czynu na jego szkodę, w szczególności nie siedziała wówczas wraz z nim. Podobnie K. T. relacjonując przebieg zdarzenia na szkodę J. N. nie wskazywał w żadnym momencie, że świadkiem zdarzenia była E. W..

Zeznania świadków K. P. i H. S. nie miały istotnego znaczenia dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie, świadkowie ci nie posiadali bowiem istotnej wiedzy na temat zdarzeń objętych aktem oskarżenia.

Opinia sądowo – psychiatryczna i sądowo – psychologiczna dotycząca oskarżonego K. P. (1) jako spójne, jasne i pełne zasługują na podzielenie w całości.

W tym stanie rzeczy, zdaniem sądu, wina oskarżonych wykazana została przeprowadzonymi na rozprawie dowodami, oskarżeni zaś dopuścili się czynów w kształcie przyjętym w sentencji wyroku.

Po uprzedzeniu o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonym (k. 1071v.) sąd uznał oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanych im czynów przy przyjęciu, że czyny zarzucane K. P. (1) w pkt. II, VI i VIII stanowią ciąg przestępstw popełnionych w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, podobnie jak czyny opisane w pkt. III, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV. Również sąd uznał, że czyny zarzucane K. T. w pkt. XIX i XX (II i III z zarzuconych mu) stanowią ciąg przestępstw oraz czyny zarzucone mu w pkt. XXI – XXVII (IV – X z zarzuconych mu) stanowią kolejny ciąg przestępstw, popełnione zostały bowiem w podobny sposób i z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

Wymierzając kary jednostkowe oraz karę łączną oskarżonemu K. T. sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego, a także fakt, że przyznawał się on co do zasady do zarzucanych mu czynów, wyrażał nadto wolę mediacji z pokrzywdzonym. Tym niemniej, mając na uwadze wielość przypisanych oskarżonemu czynów przeciwko mieniu, popełnionych w sposób zuchwały, z całkowitym lekceważeniem obowiązującego porządku prawnego, z poczuciem bezkarności, popełnianie kolejnych przestępstw nawet mimo uprzedniego zatrzymania go w sprawie i postawienia mu zarzutów, uznać należy, że nie zasługuje on na dobrodziejstwo jakiegokolwiek kary o charakterze wolnościowym. Młody wiek oskarżonego nie może zdaniem sądu stanowić istotnej okoliczności łagodzącej, K. T. bowiem mimo bardzo młodego wieku i wcześniejszego stosowania wobec niego środków wychowawczych w postępowaniu w sprawach nieletnich, popełnił szereg przestępstw o dużym ciężarze gatunkowym. Nie bez znaczenia pozostają okoliczności popełnienia czynu z art. 280 § 1 kk na szkodę J. N., w tym duże natężenie złej woli oskarżonego, który w zamiarze dokonania zaboru w celu przywłaszczenia, nocą, zabrał ze sobą pałkę teleskopową, co wskazuje na istnienie po jego stronie uprzedniego planu użycia tego przedmiotu w celu dokonania kradzieży. W tym stanie rzeczy, uwzględniając powyższe okoliczności łagodzące i obciążające, zdaniem sądu wymierzone kary jednostkowe oraz kara łączna w wysokości 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności są adekwatne do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynów przypisanych K. T.. Kara taka spełni również walor wychowawczy wymagany w przypadku skazania sprawców młodocianych uświadamiając oskarżonemu konieczność zmiany dotychczasowego trybu życia i konsekwencje naruszeń prawa. Na marginesie zauważyć należy, że wymierzenie kary łącznej w trybie art. 387 kpk w tej właśnie wysokości wnosił na rozprawie sam K. T.. Na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania a następnie tymczasowego aresztowania oskarżonego w sprawie.

Wymierzając karę oskarżonemu K. P. (1) sąd miał na uwadze częściowe przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych czynów, choć w tym zakresie odnotować należy, że oskarżony zmieniał wielokrotnie swoje relacje bądź przyznając się do zarzucanych czynów, bądź negując ich popełnienie właściwie w pełnym zakresie. Tym niemniej przyznanie się oskarżonego do części zarzucanych czynów stanowi okoliczność łagodzącą w sprawie, podobnie, jak wynikające z opinii sądowno – psychiatrycznej i sądowno – psychologicznej mankamenty natury psychicznej oskarżonego (cechy osobowości dys socjalnej), a także jego młody wiek. Jednocześnie jednak podkreślić należy szereg okoliczności obciążających w sprawie, które powodują, że mimo młodego wieku K. P. (1) jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności jest w stanie spełnić cele kary w realiach niniejszej sprawy. Oskarżony K. P. (1) popełnił już szereg przestępstw i wykroczeń przeciwko mieniu, za które wymierzone mu były kary bezwzględne pozbawienia wolności i kary aresztu (k. 306 – 1314), co wskazuje, że jest on sprawcą wysoce zdemoralizowanym. Okoliczność powyższa nie mogła pozostać bez znaczenia na wymiar kary w niniejszej sprawie. Duże natężenie złej woli, zwłaszcza w odniesieniu do czynów popełnionych na szkodę J. N., poczucie bezkarności uzasadniające popełnianie kolejnych przestępstw w niniejszej sprawie, a także eskalacja zachowań oskarżonego do coraz poważniejszych naruszeń prawa, popełnianie kolejnych przestępstw nawet mimo zatrzymania i postawienia części zarzutów w niniejszej sprawie wskazuje, że oskarżony potraktowany winien być z całą surowością prawa, a kara wobec niego orzeczona spełnić winna w szczególności cele represyjne ukazując oskarżonemu jednocześnie, że lekceważenie przepisów prawa spotyka się z adekwatną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Tak orzeczone wobec oskarżonego kary i kara łączna uwzględniająca bliskość czasową i zbieżność w zakresie charakteru czynów pozostają adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów K. P. (1). Na poczet kary łącznej zaliczony został oskarżonemu okres zatrzymania go w sprawie, a następnie tymczasowego aresztowania.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych obowiązek naprawienia szkód wyrządzonych ich czynami w zakresie, w jakim szkody nie zostały naprawione, a osoby uprawnione wniosły o ich naprawienie tj. wobec K. P. (1) obowiązek naprawienia szkody na rzecz J. P. oraz Z. O., zaś solidarnie od obu oskarżonych - na rzecz M. N. kwoty 990 zł tj. równowartości kwot pieniężnych zabranych w celu przywłaszczenia w wyniku obu popełnionych na jego szkodę przez oskarżonych przestępstw, na rzecz MD A. B. równowartości kwoty pieniężnej mu skradzionej – 150 zł, na rzecz B. P. (1) – wnioskowanej przez nią kwoty 300 zł będącej równowartością skradzionych jej pieniędzy, D. G. – tytułem częściowego naprawienia szkody - kwoty będącej równowartością nie odzyskanych dotąd skradzionych przedmiotów przy uwzględnieniu faktu odzyskania przez nią dwóch skradzionych żeli, a także T. K. – równowartości

kosztów poniesionych w związku z koniecznością naprawy uszkodzonych w wyniku włamania drzwi i okna w łącznej kwocie 1100 zł (400 zł +700 zł).

O kosztach za obronę z urzędu oskarżonych w toku postępowania przygotowawczego i sądowego orzeczono według norm przepisanych uwzględniając obecność obrońców na terminach rozpraw i posiedzeń w przedmiocie tymczasowego aresztowania oskarżonych.

Mając na uwadze wysokość wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności, których wykonywanie skutkować będzie wyłączeniem możliwości zarobkowania, sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił ich od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.